

forandres, men det kan jeg heller ikke indse, der skulde være noget til Hinder for. Ærede Medlemmer ville vide, at der fra vor og fra radikal Side under Forhandlingerne i 1908 om den nugældende Lov af 8. Maj 1908 blev fremsat et Par Ønsker, som ikke blev opfyldte, nemlig, at en Underofficer fik Sæde i Overkrisretten, sideordnet med de andre Dommere, og at Forsvaret for Krigsretten blev etableret straks fra Begyndelsen af Undersøgelsen i Stedet for som nu at komme, efter at Undersøgelsen i Grunden er endt, og selve Paadømmelsen skal til at foregaa. Jeg ser ikke, at der kunde være noget principielt til Hinder for at medtage disse Punkter i dette Lovforslag, og jeg vil gerne høre, om den højtærede Forsvarsminister vil være tilbøjelig til at gaa med til at udvide Forslagets Rammer til ogsaa at omfatte disse Ting. Lovforslaget er jo ikke ret stort, men det indeholder for mig et meget stort Princip, som jeg vil være overordentlig glad for at se gennemført, idet der nemlig derved fastslaaes det Princip, at Højesteret, den civile Domstol, bliver Højesteret ogsaa i militære Sager, og derigennem mener jeg, vi ere inde paa den Vej, vi skulle gaa, at vi faa Krigsretternes og i det hele taget disse Specialretters Omraade indskrænket saa meget som muligt, saaledes at Enheden i Retsudøvelsen kan blive saa stor som mulig ogsaa paa dette Omraade.

Den Straffestatistik, som findes i Lovforslaget, kunde jeg have Lyst til at gøre et Par enkelte Bemærkninger om; da den ledsager Lovforslaget, kan jeg ikke tænke mig, at der skulde være noget til Hinder derfor. Om end det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) mente, at denne Straffestatistik ikke viste noget i den Retning, den skulde vise med Hensyn til dette Lovforslag, er den dog efter min Mening uhyre interessant, naar Talen i det hele taget er om den militære Retspleje og den militære Straffelov. Det vil huskes, at under Forespørgselen bestred det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), at disse efter min Mening barbariske Straffe, som den militære Straffelov indeholder, blev anvendte i noget synderligt Omfang. Jeg tillod mig at sige, at de blev anvendte i et ikke ringe Omfang, uden at jeg dog, med Undtagelse af et enkelt Tilfælde, kunde nævne bestemte Tal. Det forekommer mig, at denne Statistik giver mig fuldkommen Ret i, hvad jeg sagde, at

disse Straffe anvendes i en saa stor Udstrækning, at man i Grunden maa korse sig derover. Naar man i denne Statistik ser, hvor mange af disse Straffe der ere idømte, og sammenligner det med Antallet af de Soldater, vi have, vil man faa det Indtryk, at der i Virkeligheden straffes uhyre meget i den danske Hær. Det er jo ikke saa forfærdelig mange Soldater, vi have, og naar man saa ser, at der er idømt saa mange Straffe, som der er, vil man faa en levende Forestilling om, at der i Virkeligheden straffes alt for meget. Jeg tror, at det hænger sammen med, hvad jeg sagde under Forespørgselen for nylig, at der vistnok straffes for en Mængde Smaatterier, som ikke burde gøres til Genstand for en saadan straffetretlig Forfølgning, som det viser sig at de blive.

Og navnlig de barbariske Straffe, som jeg kalder dem, strengt Fængsel paa Vand og Brød, mørk Arrest paa indskrænket Kost, mørk Arrest, streng Arrest i Bøjen og simpel Arrest i Bøjen, anvendes i Virkeligheden i ikke ringe Grad. Strengt Fængsel paa Vand og Brød er f. Eks. i 1907 anvendt 26 Gange, i 1908 27 Gange. Naar man tager Hensyn til, hvilken barbarisk Straf det er, er det i Grunden forfærdeligt at tænke sig, at vore Soldater ere undergivne en saadan Straf. Mørk Arrest paa indskrænket Kost er i de to Aar ved Krigsret idømt 127 Gange, og arbitrært ikke mindre end 648 Gange. Jeg synes, det er et overordentlig stort Tal, som man egentlig har Ret til at blive forbavset over. Og mørk Arrest er anvendt i endnu større Udstrækning; den er i de to Aar anvendt i ikke mindre end 1,540 Tilfælde arbitrært. Det samme gælder Arrest i Bøjen, den anvendes arbitrært i ikke ringe Grad. Det er ogsaa en mærkelig Ting at se, at disse strenge Straffe i Virkeligheden anvendes i langt større Grad arbitrært end ved Krigsret. Nu ved jeg nok, at dette hænger sammen med, at mange flere blive straffede arbitrært, end der er Krigsretssager, men alligevel synes jeg, det er karakteristisk at se, at der hos de overordnede er en saadan Lyst til at anvende disse strenge Straffe som streng Arrest i Bøjen og simpel Arrest i Bøjen. Det er en saa nedværdigende Straf, at det forbavser mig, at der er en saa stor Hang til at anvende den, som der er. Jeg vil antage, at vi under Lovforslagets videre Behandling kunne faa yderligere Lejlighed til at se, hvilke Straffe der blive anvendte i Militæretaten, og i hvor stor